

Det, der bestaar

Peters andet Brev.

Kap. 2, 10—16. Og mest dem, som vandte efter Kød, i Begær efter Besmittelse, og foragte Herfæb. Fræffe, selvbehagelige, have de ikke ved at bespotte Herligheder, hvor dog Engle, som ere større i Styrke og Magt, ikke fremføre bespottende Dom imod dem for Herren. Men disse — ligesom ufornuftige Dyr, der af Natur ere sødte til at fanges og ødelægges, skulde de, fordi de bespottede, hvad de ikke kende, og gaa ødelægges med hines ødelæggelse, idet de faa Uretfærdigheds Løn. De sætte deres Lyst i Bellevnet om Dagen, disse Skampletter og Stænselsmennesker! De svælge i deres Bedragerier, medens de holde Gilde med eder; deres Dine ere fulde af Soreti og kunne ikke faa nok af Synd; de løfte ubesættede Sjæle; de have et Hjerte, øvet i Gavehyge, Forbandelsens Børn; de have forladt den lige Vej og ere fjerne vild, følgende Bileams, Beors Søn, Vej, han, som østede Uretfærdigheds Løn, men fik Revselse for sin Overtrædelse; et umælede Trældyr talte med menneskelig Røst og hindrede Profetens Afstand.

De falske Læreres Karakteristik.

Det foreliggende Afsnit er nok en Fortællelse af det foregaaende om de falske Lærere. Sidste Afsnit indeholdt Omtale af Guds Strafjødeme til Advarsel for ugudelige eller for de falske Lærere og faadanne, som lod sig forføre af dem. Nærværende Afsnits Indhold er nærmest en Karakteristik eller Karakterfildring af de falske Lærere. Det er ikke let at fatte eller udlægge. Banfælgeligheden ligger i, at vi ikke kan fatte, at Mennesker, som her skildres, kunde give sig ud for Lærere blandt Mennesker, som har hørt Guds Evangelium forkyndt. Saa kan det ogsaa nok være, at vi ofte gør os et forfæret Begreb om "falske Lærere".

Lad os begynde med at vise hen til, hvad Jesus siger om, hvorledes vi skal fende falske Lærere: "Vogter eder for de falske Profeter, som komme til eder i Faaræklæder, men indvoortes ere glubende Ulve. Af deres Frugter skulle I kende dem. Saa kan man vel vindruer af Torne eller Figener af Tidler?" (Mt. 7, 15—16.)

Det synes at passe paa dem, Apostelen Peter skildrer. Det er Frugterne, han peger paa. Idet han fortæller det foregaaende Afsnit (B. 4—9), begynder han her: "og mest dem, som vandte efter Kød i Begær efter Besmittelse." I sit første Brev formanede han sine Læsere til at afholde sig fra kødelige Lyfter, som føre Krig imod Sjælen (2, 11). Her peges paa Lærere, som vandrer efter Kød, ja ligesom i Begær efter Besmittelse. De vil altsaa forføre Læsere til at gøre det, som Apostelen har formanet dem til at afholde sig fra, og som han har sagt om, at det fører Krig imod Sjælen.

Idere siger Apostelen om de falske Lærere: "og foragte Herfæb. Fræffe, selvbehagelige have de ikke ved at bespotte Herligheder." At de foragter Herfæb — det skal sikkert betyde, at de foragter alle saadanne, som er i Stillingen hvor de skal have Lov og Ret, maasse haade Menneskers og Guds. At de ikke have for at bespotte Herligheder, det tyder paa, at det ikke blot er jordiske Herfæber, de foragter, men ogsaa himmelske, maasse Engle i høje Stillingen.

Det skal vi imidlertid ikke gaa nærmere ind paa. Troende Fortolkere er ikke enige i deres Opfattelse af dette Udtryk og det følgende Vers om Engle, der er større i Styrke og Magt o. s. v. Det faar være os nok, at Apostelen hævede al loblig Autoritet og dens Gaandhævere. Og det er eet af Trækene i de falske Læreres Karakter, at de foragte Herfæb og er fræffe nok til at bespotte Herligheder.

I 12. og Begyndelsen af 13. Vers sammenligner Ap. de falske Lærere med ufornuftige og umælede Dyr, der af Natur ere sødte til at

fanges og ødelægges, og siger, at de, fordi de bespottede hvad de ikke kender (her tænkes sikkert paa de Herligheder, de bespottede) skal ødelægges, som de ufornuftige Dyr ødelægges.

Der siges saa videre: "idet de faa Uretfærdigheds Løn." Hvad det er for en Løn, her tænkes paa, fremgaar ikke uden for saa vidt, at det siges, at det er Uretfærdigheds Løn, altsaa den Løn, som al Uretfærdighed høfter paa forskjellig Maade; det kan være baade timelig ødelæggelse og evig Fortabelse.

Videre siges: "De sætte deres Lyst i Bellevnet om Dagen, disse Skampletter og Stænselsmennesker!" De svælge i deres Bedragerier, medens de holde Gilde med eder." Hvad her siges viser, at Peter har for sig sine Mennesker, som rigtig sniffer at svælge i kødelig Rydelse, paa samme Tid, som de dog ikke glemmer at bedrage dem, de holder Gilde sammen med. Slige Mennesker er sikkert Skampletter paa en Guds Menighed ja Mennesker, som er til Stændsel.

Videre, 14. Vers: "deres Dine ere fulde af Soreti (egentlig af Soretvinder) og kunne ikke faa nok af Synd, de løfte ubesættede Sjæle; de have et Hjerte, øvet i Gavehyge, Forbandelsens Børn." Der vises rigtig, hvorledes de vandte efter Kød i Begær efter Besmittelse. Men det er værd at lægge Mærke til, hvorledes den ene Synd rækker den anden Gaand. Hvor stærkt deres Dine er grebne af Utugt, saa har de Sands for at løfte ubesættede Sjæle; her siges ikke til hvad de loffer dem, men idet der videre siges: "de have et Hjerte øvet i Gavehyge", saa faar man det Indtryk, at de loffer dem til noget, hvoraf de selv kan høste Fordel, ligesom der ovenfor jagdes: "De svælge i deres Bedragerier, medens de holde Gilde med eder."

Udtrykket "Forbandelsens Børn" betyder ikke, at de er forbandede eller færlig Genstand for Forbandelse, men derimod, at de er Mennesker, som leder til Forbandelse, som vil føre Forbandelse og Fordærelse over dem, som følger dem. I næste Vers sammenlignes de falske Lærere med Bileam, Beors Søn. Det kaster en hel Del Lyg over deres Stilling. Det syntes nemlig, som Bileam vilde tale, som Herren befalede ham, men Ab. 2, 14 staar der ligesom om ham, at han "lærte Balat at sætte Snare for Israels Børn for at de skulde spise Afgudsofferkød og bedrive Utugt." Og her staar om ham, at han "østede Uretfærdigheds Løn." For os er det nu ikke Hovedsagen at forstå a Apostelens Karakteristik af den Tids falske Lærere, men i dets Sted at v og te os for de Udsejler, han peger paa.

Det er ikke saa meget falske Lærere, eller afvigende Læresætninger, der advares imod, som det er afvigende Liv, et Liv der ledes efter Hædets Begær i Retning af Utugt og Gavehyge, i Stedet for i Kristi Godhed. Det er særlig i Liv og Wandel, de "mægte den Herre, som søgte dem."

Min Udtalelse om Bibelen paa Aarsmødet i Aftov.

At referere en Tale saadan, at man gennem nogle faa Sætninger giver Læsere et nogenlunde rigtigt Indtryk af, hvad Taleren har sagt i en Tale, det vilde være flere Spalter, er ikke saa let. Det kender enhver, der har prøvet det. At der meget let indsniger sig Unøjagtigheder, kender de fleste, som har faaet Taler refereret paa den Maade.

Som oftest er det derfor ogsaa uheldigt at kritisiere en Mand's Tale, naar man kun har saadan et kort Referat at støtte sig til. Og det ændrer mig lidt, at "Danferen"s Redaktør slet ikke i sit Angreb paa mine Udtalelser har taget Hensyn til "Dannevirke's Gengivelse" af samme, der dog var mere udfærlig. Havde han det vilde han næppe have misforstaaet min Tanke i den Grad, om han nu gør. Det tror jeg da

ikke, selv om jeg ganske vist synes, at han ogsaa ud fra "Kirkelig Samler"s korte og ikke helt vellykkede Gengivelse af mine Ord; kunde have faaet en mere rigtig Forstaaelse end han, efter sit Angreb at domme, har faaet.

Da "Danferen" nu har optrykt det meste af "Dr. S."s Referat om den Sag, maa jeg maasse faa Lov til først at gøre et Par Bemærkninger og saa bede den optrykke, hvad jeg sagde om Bibelen ved den Lejlighed. Naar det hedder: "han [altsaa mig] fortalte om en Menighed, han kendte, der først stod i den danske Kirke, dernæst i den forenede Kirke, og nu i den nordlutherske Kirke, uden at denne Skiften fra det ene Samfund til det andet havde bevirket nogen tilhørende Forandring eller Forskyrrelse i Menighedens Liv eller Gudstjenestens Form," saa er det unøjagtigt. Den omtalte Mgh. gik tilbage til "Den danske Kirke", som den tilhører endnu.

Jeg stillede fra Spørgsmaalet: "Hvilke Forandringer skete der, naar den nu saaledes gik ud af et Samfund og ind i et andet. Og befoarede Spørgsmaalet med, at Forandringen var i hvert Fald "ikke i sine saadanne." Og pegte saa paa det meget, der blev uforandret. Men udtalte tillige, som der da ogsaa staar i Referatet, at Livet alligevel har forment sig noget forskjelligt i de to Samfund.

Om Bibelen udtalte jeg følgende: "Man har fra disse Sider — færlig indenfor den 'Forenede Kirke' — hevdet, at det var Synet paa Bibelen, der fik den 'Danste Kirke' i 1894. Og at det var det, der fremdeles holdt os adskilte. Men, saa vidt jeg har kunnet erfare, var det ikke den egentlige Grund til Splittelsen."

Det kan godt være, at der er lidt Forfæls paa de to Samfund's Syn paa Bibelen; men vi maa jo huske paa, at der er en Del Forskel paa de forskellige Personers Syn paa Bibelen inden for samme Samfund. Saadan er det da hos os; og — saa vidt jeg ved — gælder det samme for "Den forenede Kirke"s Vedkommende. Vi har jo Maend iblandt os, der hævede den guddommelige Side af Skriften saa stærkt, at de mener, hvert Ord skal være inspireret — ja egentlig diktet af Gud. Medens andre fremhæver Skriftens menneskelige Side saa vel som dens guddommelige.

Skal vi slutte os sammen, bør vi jo sikkert nok enes om en Udtalelse om den Sællige Skrift. Jeg tror ogsaa, vi kunde enes om en Fællesudtalelse om vor Stilling til Skriften. Men som Grundlag for en Forening af de to Samfund vil en saadan Udtalelse ikke betyde ret meget. — Nu vil jeg bede Jolk om ikke at misforstaa mig, som om den Sætning skulde idrætte Ringeaft for Bibelen (De, der fælder mig nærmere, behøver jeg ikke at bede om det, da de ved, jeg sætter Bibelen meget højt og jævnlig minder Jolk om i Prædiken og ved andre Lejligheder, at vi bør bruge vor Bibel mere og bedre, end vi gør, de ved, at jeg gennem Bibelklassen o. a. gør, hvad jeg kan, for at hjælpe Jolk til at læse og forstaa deres Bibel.) Men andre er det jeg beider om ikke at misforstaa Sætningen. — Thi hvor højt jeg og andre end sætter Bibelen, og hvor meget vi end skatter den som Oplysnings- og Ophjælpelsesbog for os selv og andre Skrifte, maa vi dog indrømme, at som Grundlag for en Sammenslutning betynder det ikke ret meget, om vi kan blive enige om en Fællesudtalelse, der udtrykker vort Syn paa Bibelen. Zvingli og Luther f. Eff. var ikke uenige om Bibelen, men maatte alligevel gaa hver sin Vej. Ja Luther brugte endog saa det stærke Udtryk: "J er af en anden Mand."

En Udtalelse om Skriften, som den, jeg før læste af den "Forenede Kirke"s Bekendelse, vil en meget stor Del af de reformerte Kirke-samfund kunde sige Ja til; men dermed er ikke sagt, at de kunde arbejde sammen med Den forenede Kirke, endfjæ slutte sig sammen med den til et Samfund. — Ja, selv ret vilde Sæter, som f. Eff. "Ausfællterne" — et Bildfud paa

Adventismen — er jo meget højtlydt i at hævide Bibelen og det netop den guddommelige Side ved den.

Saaledes lod mine Ord om Bibelen eller rettere om Betydningen af, at vi var enige i vort Syn paa den.

Og jeg fortsatte saa med at sige: "Lad os i Forhandlingen om Muligheden af en Sammenslutning huske, at det er ikke nok, om vi kan blive enige om det, man i Almindelighed forstaaer ved Læren, thi den har aldrig været meget forskjellig. Men det er i Livet, at vor Enighed er kommen til fort. Og Spørgsmaalet bliver, om vi i Livet kan virke sammen nu."

Jeg betonedes saa ellers, at skulde det lykkes for os at virke sammen og siden slutte os sammen, maatte vi være frivillige, saa vi kunde give hverandre Frihed i det, som vi saa forskjelligt paa. Og det vil jeg gerne understrege. Vi maa have Frisind. Det er ikke nok, om vi har Kærlighed til at være over med hverandre — det skal vi ganske vist have, men det skal vi ogsaa have i vore Samfund, som de er nu, i hver Menighed ja i hvert Hjem — men vi maa have Frisind nok til at anerkende Hinandens Livsvisn som fuldt berettigede. Har vi ikke Frisind nok, eller er vort Livsvisn saa forskjelligt, at vi, trods det meget, vi er fælles om og den store Enhed i Tro, Lære og Kirkeskikke, ikke kan anerkende hverandres Syn som berettiget uden at overdrive Frivilligheden, saa kan det ikke hjælpe at tale om Muligheden af en Sammenslutning; thi saa er Betingelserne for en Sammenslutning ikke til Stede. Men skal vi have Frisind og give Frihed, maa vi først have Billie og Come til at forstaa hinanden ret. Mon det ikke er der det fridder mest.

Naar det i Redaktørens Kritik af mine Ord hedder, "at den Talemaade eller det Argument fra gundtvigt Side, at ogsaa Sæterne støtter sig til Skriften, er gammel og forslidt, og vi anser den for nedfættende og derfor usømmelig," maa jeg allerførst sige, at for mig er det ikke Hovedsagen om et Argument er gammelt og forslidt (det sidste skal vel betyde ofte, eller alt for ofte, brugt) eller splinteragtigt og aldrig brugt før. Hovedsagen er, om det er sandt, og om det beviser noget. Og jeg mener dog fremdeles, at de af mig anførte Eksempler (og jeg kunde anføre flere) viser, at to Samfund kan være enige i deres Syn paa Bibelen og dog ikke kunde virke sammen. Og vort Samfund — og for øvrigt de aller fleste Kirkesamfund jeg kender — er Revis for, at Mennesker med noget forskjelligt Syn paa Bibelen godt kan virke sammen i samme Kirkesamfund. Thi der er dog vist kun uhyre faa Samfund, om hvilke det gælder, at alle deres Medlemmer ser fuldstændigt ens paa Skriften. Jeg maa derfor fremdeles fastholde Tanken, at selv om vi er, eller kan blive enige om en Fællesudtalelse, der udtrykker vor Stilling til den Sællige Skrift, vil det aldeles ikke være noget Garanti for, at vi kunde virke sammen. Og i dette er der intet for Bibelen "nedfættende eller usømmelig." Og intet der rokker ved Bibelen's Troværdighed. Jeg ser derfor ingen Grund til at rykke frem mod mig med Tishendorf, Wescot & Kort, Staf Nordam og den engelske Revisionskomite, som Bevis for Bibelen's Troværdighed, da jeg jo ikke med en eneste Løddel har draget den i Tvivl.*) Og jeg kan jo endog saa tilføje, at Bibelen's særlig N. T.s Ugthed er bedre bevidnet nu, end da de nævnte Maend udgav deres græske Ny Testamente eller deres Doversættelse, da der siden

*) Udtrykket "den ortodokse Lære om Vogtaminpirationen," som det er brugt i "Dr. Smk." gav os dog det Indtryk, at man mente, det forholdt sig saa som saa med Troværdigheden. Det var os imidlertid ikke om at gøre at kritisiere, men at sige noget positivt, og det vil glæde os overordentligt at blive overbevist om, at Past. Digen (og D. d. K.) er enig med os om at hævide Bibelen's fulde Troværdighed og uforbeholdent anse den for Guds Ord til os.

Red.

Avitteringer

Japanmissionen:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$1007.52
Keenah, N. Dak., Trin. Mgh. S. S.	13.11
Plainview, Nebr. Kvj.	15.00
Sioma, Colo., Eben Ezer Mgh. S. S.	8.10
Cedar Falls, Ia., en ukendt	2.00
Ferndale, Cal., Mrs. S. Christianen	5.00
Westbrook, Maine, Pigernes Syforening	10.00
Mudubon, Ia., (Byen) Sedningemissionsf.	16.10
Santa Cruz, Cal., Kollekt ved Past. A. P. Hansen's Møde	12.60
Denmark, Wis., Peter Andersen	10.00
Sutchinson, Minn., Mgh. \$54.94, St. Mortens Mgh. \$21.70	76.64
Nelson, Minn., Mgh.	23.27
Saffis, Minn., Emma's Mgh.	17.00
Clmdale, Minn., Mgh. \$28.68; Kvj. \$20; S. P. Ras-mus \$10	58.68

Til sammen .. \$1275.02
Udbetalt til Dato .. \$2406.00
Underfud .. \$1130.98

Indianermissionen:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$359.89
Cedar Falls, Ia., en ukendt	2.00
Ferndale, Cal., Vor Fr. Mgh., Mrs. Sonnie Christianen	5.00
Denmark, Wis., Peter Andersen	10.00
Sutchinson, Minn., Mrs. Mikael Jørgensen	1.00
Porter, Nebr., St. Peters Mgh.	7.25

Til sammen .. \$385.14
Udbetalt til Dato .. 246.00
Overfud .. \$139.14

Indremissionen:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$678.09
Keenah, Wis., Vor Fr. Mgh.	23.25
Clmdale, Minn., Mgh.	24.00
Sutchinson, Minn., Mgh.	30.15
Sutchinson, Minn., St. Mortens Mgh. Kristine og Anna Nielsen	2.00
Standard, Alta, Can., Mgh.	20.50
Atlantic Kreds ved B. Rasmussen	15.66
Staplehurst, Nebr., Mgh.	20.55
Cedar Falls, Ia., Nazareth's Mgh.	59.00

Til sammen .. \$873.20
Udbetalt til Dato .. 768.75
Overfud .. \$104.45

Stoletassen:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$375.50
Ferndale, Cal. Vor Frelsers Mgh. Mrs. S. Christianen	10.00

Til sammen .. \$385.50
Udbetalt til Dato .. 780.05
Underfud .. \$394.55

Utahmissionen:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$397.60
Cedar Falls, Ia., en ukendt	2.00
Ferndale, Cal., Vor Fr. Mgh., Mrs. Sonnie Christianen	5.00
Keenah, Wis., Kvj.	5.00

Til sammen .. \$409.60
Udbetalt til Dato .. 793.17
Underfud .. \$383.57

Reformationsgaven:

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$72913.50
West Hill, Wis., A. Keiding	50.00
Plair, Nebr., Past. P. S. Wig og Hustru	25.00

Til sammen \$72988.50

Til en Kirke i Hida, Japan.

Før kvitteret se ABl. Nr. 31	\$664.68
Ferndale, Cal., Vor Fr. Mgh. Mrs. Sonnie Christianen	5.00
Westbrook, Me., Pigernes Syforening	10.00

Til sammen \$679.68

Plair, Nebr., den 8. Aug., 1918.
Med Tak modtaget! Otto Hansen.
Kasserer f. d. f. dan. ev.-luth. Kirke i Amerika

VAND er nødvendigt

FOR AT FREMBRINGE AFGRØDE

**BLIV EJER AF EN IRRIGERET FARM!
VÆR FORSIKRET OM VELSTAND!**

Jeg tilbyder ved Lake View, near Cody, Wyo., 5000 Acres af det bedste irrigerede Land. Jordbunden er uovertræffelig, meget rig, dyb, let at opbryde og let at dyrke, fri for Sten, Træstumper og rede for Ploven. Den egner sig for Avling af Kornsorter, Græs, Frugter og Sukkerroer, Mejeri og Kvægavl er lønnende. Vandforsyningen er rigelig. Lake View Kanalen kommer fra Shoshonefoden, Vandet er klart, rent, sprudlende og fuldt af Liv.

EJENDOMSRETEN ER UBESTRIDELIG.
Landets Pris og Vandafgiften er fastsat af Staten Wyoming. Landet er 50c pr. Acre, Vandet er \$50 pr. Acre, saa Re for \$50.50 faar Land, som ikke findes bedre noget Steds i Verden.

STATEN HAR FASTSAT PRISEN.
For at give enhver en Chance til at blive Ejer af egen Farm er Betingelserne gjort meget lettere: En Fjerdedel straks og Resten i ti aarlige Afdrag. Saa De ser, enhver kan faa noget af dette Land, hvis han for Alvor ønsker det.

5000 ACRES BLIVER AABNET OP 15. AUG. '18.
Jeg beklager, at der ikke er ti Gange saa meget; for vi vil ikke faa nok til alle. Derfor foreslaar jeg, at De uophødelig kommer til mig eller tilskriver mig om nærmere Oplysninger.

ALDRIG MERE vil saa godt Land blive tilbudt paa saa gunstige Vilkaar, FORDI der ingen Steder i de Forenede Stater findes en anden ikke-optagne Trakt saa god som denne.

HVER ENESTE ACRE KAN DYRKES OG ER REDE FOR PLOVEN.

Se eller tilskriv
Frank P. Keith
Hammond Building, Missoula, Mont.
Vi anbefaler Dem at være i Cody nogle Dage før d. 15. Aug., Aabningsdagen